

люби свѣтъ-тъ, щото и Своя-тъ Единороденъ Сынъ даде за него, да не погине никой който вѣрува въ Него, но да има вѣченъ животъ. (Іоанн. 3; 16); и това само-то е възбудило Іосифа да Го обыкне. Това само-то ся случава на всички-ты тыя, които ся спасаватъ съ благодать-тѣ. Любовь-та Божія, която е открита намъ въ Негово-то слово, побуждава ны да говоримъ съ Апостола: Да начнемъ и ные да Го обычаемъ, защото Той още отъ най напредъ ны е обыкналъ. (1. Іоан. 4; 19).

Тая любовь къмъ Бога състои въ истинно изпълняваніе на Неговы-ты заповѣди. Който има мои-ты заповѣди и ги пази, той Мя обыча (Іоан. 14; 21), казува Спаситель. Іосифъ не могълъ да покаже много доказателства на любовь-тѣ си къмъ Бога, обаче той показалъ искренность-тѣ си въ нейъ като хвалялъ Тогова, който го повикалъ изъ тъмнинѣ-тѣ въ чудныя-тъ си свѣтъ (1. Петр. 2; 9), и като Го прославялъ че Той има власть да спасе грѣшны-ты, той найповече обыкналъ послѣдователи-ты Іисусъ Христовы, които Го обичали и прославяли, и именно за това, защото они надлежали на Іисуса.

Читателю! произвожда ли Евангеліе-то такова дѣйствіе и въ тебе самага?

3. Ные виждамы отъ това, че Евангеліе-то укрѣпява вѣрующы-ты въ часъ-тъ на тѣлеснѣ-тѣ смърть преди да отидѣтъ въ вѣчность-тѣ. Въ минутѣ-тѣ на смърть-тѣ Іосифъ не